

NỖ LÒNG CHIỀU CAN-VÊ

Lm. Bùi Ninh

1- Chiều nay hoang vắng tím sầu Can - vê, mây giăng nẻo nề lòng Cha tái

2- Nằm treo Thánh giá ngút ngàn thương đau, nhân gian vô tình nào đâu xót

tê. Vì yêu nhân thế nên đành trao ban: chính Con Một mình làm giá hy

thương. Còn trao giám đấng lười dòng dâm thù, thốt ra từng lời làm nát tim

sinh. Nằm trên Thánh giá ngược nhìn lên cao, đau thương thân này nào Con xá

sâu. Phàm nhân có thấu nỗi lòng Ta yêu, bao nhiêu tội tình mình Ta gánh

chi. Mà sao không thấy mắt hiền Cha yêu, ước xin một điều đừng nỡ bỏ

thay. Mà sao nhân thế ai người đâu hay, ước mong một ngày hiểu thấu tình

roi! Cha ơi! Cha hỡi! Hơ.....

sâu! ĐK- Cha hỡi Cha ơi đừng nỡ lạnh lòng, đừng để lòng Con nao núng chối

ơ..... ôi chén đắng. Cha ơi! Cha

từ, đừng để lòng Con thêm sầu cô vắng. Cha hỡi Cha ơi nhận tấm thân này,

hỡi! Hơ..... ơ..... cứu nhân gian.

cùng ngàn sầu đau tim nát vô vàn, nguyện thành của lễ cứu chuộc nhân gian.